

5. Грешка при прилагане на правото, тъй като макар в обжалваното решение да е прието правилно, че Комисията не е спазила двумесечния срок, предвиден в член II.22, параграф 5 от Общите условия на Седма рамкова програма (7РП) (точка 99 от обжалваното решение), че е превишила „значително двумесечния срок“ и че неспазването на посочения срок е „укоримо“ (точка 116 от обжалваното решение), не е уважено искането да се обяви, че окончателният доклад за одит 11-INFS-025 и докладът за одит 11-BA119-016 са нищожни по право в договорно отношение, че са невалидни и че не произвеждат правно действие;
6. Грешка при прилагане на правото, тъй като в обжалваното решение е изопачена преценката на доказателствата, представени в подкрепа на твърдението, че Комисията е потвърдила плащанията на Rose Vision по проектите sISI, 4NEM и SFERA;
7. Грешка при прилагане на правото, тъй като макар в обжалваното решение да е прието, че Комисията не е изпълнила задължението си за запазване на поверителност, предвидено в член II.22, параграф 1 от Общите условия на 7РП със съобщаването на трети лица на информацията относно одит 11-INFS-025 (точка 158 от обжалваното решение), в точки 159 и 160 от обжалваното решение неоснователно е отхвърлено искането на жалбоподателя да се обяви, че Комисията не е изпълнила задължението си за запазване на поверителност по одити 11-INFS-025 и 11-BA119-016 (точка 215 от писменото становище на Rose Vision по дело T-45/13 RENV от 12 септември 2016 г.);
8. Основание за отмяна с което се поддържа, че са нарушени договорните клаузи на Общите условия на 7РП и принципът на правна сигурност в договорните отношения, тъй като е прието, че по одити 11-INFS-025 и 11-BA119-01 правилно са приложени спрямо Rose Vision новите изисквания, съдържащи се във Финансовите насоки от 2011 г., въпреки че релевантните периоди за одит 11-INFS-025 са между 1 ноември 2009 г. и 31 октомври 2010 г. за проект FutureNEM и между 1 януари 2010 г. и 31 декември 2010 г. за проект FIRST и sISI;
9. Основание за отмяна с което се поддържа, че е изопачена преценката на доказателствата и по-специално на документа, представен от Rose Vision на 30 август 2012 г., който изобщо не е разгледан в обжалваното решение;
10. Основание за отмяна с което се поддържа, че в обжалваното решение неправилно е отхвърлено присъждането на обезщетение за извъндоговорна отговорност;
11. Основание за отмяна с което се поддържа, че липсват мотиви във връзка с доводите, съдържащи се в част XII от жалбата по дело T-587/15, като в точки 112—117 от нея е направено искане за обезщетение за извъндоговорна отговорност, което изобщо не е разгледано в обжалваното решение.

Преюдициално запитване от Court of Appeal (Ирландия), постъпило на 7 юни 2018 г. — Hampshire County Council/C.E., N.E.

(Дело C-375/18)

(2018/C 268/36)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hampshire County Council

Ответници: C.E., N.E.

Преюдициални въпроси

Допуска ли правото на ЕС, и по-специално разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2201/2003 ⁽¹⁾ на Съвета, съдилищата на една държава членка да налагат временна забрана (защитни мерки), която е насочена *in personam* към публичен орган на друга държава членка и възпрепятства този орган да предприеме действия за осигуряване на деца пред съдилищата на тази друга държава членка, когато забраната *in personam* е породена от необходимостта да се защитят правата на страните в изпълнително производство съгласно глава III от Регламента от 2003 г.?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183 и поправка в ОВ L 99, 2016 г., стр. 34).

Иск, предявен на 13 юни г. — Европейска комисия/Република Хърватия

(Дело C-391/18)

(2018/C 268/37)

Език на производството: хърватски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: М. Mataija и М. Patakia)

Ответник: Република Хърватия

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е уведомила Комисията за своята национална схема за управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци, Република Хърватия не е изпълнила своите задължения по член 15, параграф 4 във връзка с член 13, параграф 1 от Директива 2011/70/Евратом на Съвета от 19 юли 2011 година за създаване на рамка на Общността за отговорно и безопасно управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци (ОВ L 199, от 2.8.2011 г., стр. 48),
- да се осъди Република Хърватия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Член 13, параграф 1 от Директива 2011/70/Евратом предвижда държавите членки да уведомяват Комисията за своите национални програми за управление на отработено гориво и радиоактивни отпадъци и за значимите последващи промени, а член 15, параграф 4 от посочената директива постановява, че държавите членки уведомяват за пръв път Комисията за съдържанието на своята национална програма, възможно най-скоро и във всички случаи не по-късно от 23 август 2015 г.

Република Хърватия все още не е приела посочената в цитираните разпоредби национална програма и във всички случаи все още не е уведомила Комисията за нея. Ето защо, Република Хърватия не е изпълнила своите задължения по член 15, параграф 4 във връзка с член 13, параграф 1 от Директива 2011/70/Евратом.
